

מ"ת 54736/02/17 - מדינת ישראל נגד חאמד אבו עמראת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 יוני 2017

מ"ת 54736-02-17 מדינת ישראל נ' אבו עמראת(עציר)

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
המשיב

חאמד אבו עמראת (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד ליאת גלבו

ב"כ המשיב - עו"ד נטע חפץ

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר אוחד שני אישומים ומייחס לו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות.

עסקינן בשני מקרי שוד של תיקים של מתלוננות, אשר לוו באלימות כלפי המתלוננות (אגרופים).

לא הייתה מחלוקת על אודות קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

2. המשיב נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. תסקיר שירות המבחן שהתקבל היה שלילי.

שירות המבחן מציין כי המשיב נדון בעבר לעונש של 30 חודשי מאסר בעבירות של שוד, החזקת סמים והונאה בכרטיס אשראי.

לאחר גזר הדין המשיב הועבר לכלא "כרמל", בו לא נכח חלק בהליכי טיפול, לא זכה לניכוי שליש בתקופת מאסרו ושוחרר לפני כשנה וחצי.

שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים שולי וכי קיים פער ניכר בין האופן בו המשיב מנהל את חייו,

לבין הצהרותיו על רצונו בשיקום.

שירות המבחן התרשם במהלך הפגישה עם המשיב, כי המשיב מתקשה לקבל עמדות שונות או ביקורת, ומגיב באופן תוקפני וחסר סבלנות.

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון ברמה בינונית עד גבוהה להישנות מעשי העבירה.

שירות המבחן העריך כי לנוכח התנהלותו האימפולסיבית, הקושי בשליטה עצמית והתנגדותו לגורמי סמכות, המשיב התקשה לתפקד במסגרת טיפולית אינטנסיבית הכוללת קבלת סמכות והתנהגות בהתאם לכללים.

3. בהמשך לכך התקבל תסקיר נוסף של שירות המבחן. שירות המבחן שב על התרשמותו השלילית וציין כי הוא מעריך שהמשיב יתקשה לעמוד בנהלים ובכללים הקיימים בקהילה הטיפולית ולא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

4. ב"כ המשיב עותרת לאפשר למשיב יציאה לראיון קבלה בקהילת "מלכישוע" בהתאם להזמנה שהתקבלה מאותה קהילה. במסגרת זו הציגה ב"כ המשיב אף הערכה קלינית פרטית אשר נערכה למשיב.

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי אין מקום לאפשר את יציאתו של המשיב לראיון הקבלה.

בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (21.3.11) קבע כב' השו' עמית את המבחנים המרכזיים לשחרור אדם לגמילה בשלב המעצר. ביהמ"ש הבהיר כי הכלל הינו שהעיתוי הראוי לגמילה מסמים הינו בשלב גזירת הדין ולא בשלב המעצר. עם זאת קבע ביהמ"ש 3 מבחנים מרכזיים אשר בהתקיימם יהיה מקום לשקול שחרור להליכי גמילה כבר בשלב המעצר.

המבחן הראשון הינו כאשר המשיב החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר. מובן הדבר כי במקרה דנן מבחן זה אינו מתקיים כלל ועיקר. המבחן השני הינו כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

במקרה דנן, סבורני כי המשיב אינו עומד אף במבחן זה. התרשמות שירות המבחן מסיכויי הגמילה של המשיב הינה שלילית.

על אף חוות הדעת הפרטית אשר הוגשה מטעם ב"כ המשיב, סבורני כי אין בכך כדי לשנות את המסקנה כי בשלב זה סיכויי הגמילה של המשיב אינם גבוהים.

המבחן השלישי הינו כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב. סבורני כי המשיב אף אינו עומד במבחן זה.

כאמור לעיל שירות המבחן העריך את מסוכנות המשיב ברמה בינונית עד גבוהה.

חוות הדעת הפרטית מעריכה את מסוכנות המשיב ברמה בינונית. בהקשר זה יש לציין כי המשיב ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של 18 חודשים בגין עבירות דומות אשר לא היה בו כדי

להרתיעו.

6. בסיכומי של דבר סבורני כי בהתאם להלכה הפסוקה מבחינת הליך הגמילה, בעניינו של המשיב, צריכה להיות במסגרת ההליך העיקרי והמשיב אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לשחרור ולחלופת מעצר.

בנסיבות אלה אין מקום אף להורות על יציאה לראיון קבלה אשר יהיה בה כדי ליצור ציפייה שגויה בליבו של המשיב.

7. אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ז, 25/06/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו , שופט